

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Obdo/53/2015
Identifikačné číslo spisu:	1210223763
Dátum vydania rozhodnutia:	22.11.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Hullová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:1210223763.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Hullovej a členiek senátu JUDr. Ivany Izakovičovej a JUDr. Andrey Moravčíkovej, PhD., v právnej veci žalobcu GPW, s.r.o., so sídlom Výsoká 16, Bratislava, 811 06, IČO: 35 951 796, zastúpeného Advokátska kancelária Slivka and Lečková s.r.o., so sídlom Turčianska 16, Bratislava, IČO: 35 913 754, proti žalovanému Prvá strategická, a.s., so sídlom Priemyselná 6, Bratislava, 824 90, IČO: 35 705 001, zastúpenému LEGAL GROUP, s.r.o., so sídlom Trnavská cesta 27/B, 831 04 Bratislava, IČO: 47 237 589, o určenie neplatnosti uznesení valného zhromaždenia, na dovolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2Cob/365/2012 - 422 z 21. apríla 2015, takto

rozhodol:

Rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 2Cob/365/2012 - 422 z 21. apríla 2015 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1 Okresný súd Bratislava II. (ďalej aj „súd prvej inštancie“) rozsudkom č. k. 54Cb/229/2010 - 195 z 24. mája 2012 zamietol žalobu a žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému na účet jeho právneho zástupcu trovy konania v sume 567, 83 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

2 V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal proti žalovanému určenia neplatnosti uznesení č. 1 až č. 5 riadneho valného zhromaždenia žalovaného konaného dňa 30.07.2010 z dôvodu, že prijaté uznesenia sú v rozpore s ustanoveniami Obchodného zákonníka (ďalej aj „Obch. zák.“), so stanovami spoločnosti žalovaného a ich prijatím došlo k porušeniu a obmedzeniu práv žalobcu ako akcionára, spočívajúcich v práve na riadne zvolanie valného zhromaždenia, k obmedzeniu práv na informácie a práva na riadne vedenie účtovníctva žalovaného a na informácie o hospodárení, majetkových a finančných pomeroch žalovaného, ďalej k porušeniu práv žalobcu ako akcionára na riadne vymedzenie práv akcionárov prostredníctvom stanov, práva mať úpravu stanov žalovaného v súlade s Obchodným zákonníkom a k porušeniu práva žalobcu na riadne a platné odvolanie členov orgánov prostredníctvom valného zhromaždenia.

3 Podanou žalobou žalobca žiadal určiť, že:

- Uznesenie č. 1/RVZ/2010 riadneho valného zhromaždenia žalovaného konaného dňa 30.07.2010, prijaté v rámci bodu č. 1 programu riadneho valného zhromaždenia žalovaného, ktorým bol schválený rokovací poriadok valného zhromaždenia a došlo k voľbe predsedu valného zhromaždenia, zapisovateľa a overovateľa zápisnice a osôb poverených sčítaním hlasov, je neplatné (ďalej aj „uznesenie č. 1?“),
- Uznesenie č. 2/RVZ/2010 riadneho valného zhromaždenia žalovaného konaného dňa 30.07.2010, prijaté v rámci bodu č. 2 programu riadneho valného zhromaždenia žalovaného, ktorým bola schválená úplná zmena stanov spoločnosti Prvá strategická, a.s. a ktorým bolo uložené bez zbytočného odkladu predložiť úplné nové znenie stanov spoločnosti do Zbierky listín obchodného registra, je neplatné (ďalej aj „uznesenie č. 2?“),
- Uznesenie č. 3/RVZ/2010 riadneho valného zhromaždenia žalovaného konaného dňa 30.07.2010, prijaté v rámci bodu č. 5 programu riadneho valného zhromaždenia žalovaného, ktorým bola vzatá na vedomie výročná správa za rok 2009, stanovisko auditora k riadnej individuálnej účtovnej závierke k 31.12.2009, správa dozornej rady a ktorým bola schválená riadna individuálna účtovná závierka k 31.12.2009 a hospodársky výsledok (strata vo výške 18 666,60 eur), je neplatné (ďalej aj „uznesenie č. 3?“),
- Uznesenie č. 4/RVZ/2010 riadneho valného zhromaždenia žalovaného konaného dňa 30.07.2010, prijaté v rámci bodu č. 6 programu riadneho valného zhromaždenia žalovaného, ktorým bola schválená spoločnosť Audit - Gracia s.r.o. na overenie účtovnej závierky spoločnosti Prvá strategická, a.s. za rok 2010, je neplatné (ďalej aj „uznesenie č. 4?“) a
- Uznesenie č. 5/RVZ/2010 riadneho valného zhromaždenia žalovaného konaného dňa 30.07.2010, prijaté v rámci bodu č. 7 programu riadneho valného zhromaždenia žalovaného, ktorým boli odvolaní členovia predstavenstva a dozornej rady a opätovne boli s účinnosťou od 30.07.2010 zvolení členovia predstavenstva a dozornej rady, je neplatné (ďalej aj „uznesenie č. 5?“).

4 Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie mal preukázať, že žalobca preukázal v konaní aktívnu vecnú legitímáciu na podanie žaloby v zmysle ust. § 131 ods. 1 Obch. zák., keďže ako akcionár podal žalobu o určenie neplatnosti do troch mesiacov od prijatia sporných uznesení riadneho valného zhromaždenia (ďalej aj „RVZ?“). Uznesenia boli prijaté dňa 30.07.2010 a žaloba bola podaná na súde dňa 27.10.2010, teda v trojmesačnej lehote. Ďalej uviedol, že dovoľávať sa neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia súdnou cestou možno len v prípade, keď napadnuté uznesenie je v rozpore so zákonom, spoločenskou zmluvou alebo stanovami, a to či už pre formálno-právne alebo vecno-právne vady (prvá podmienka). Zároveň však žalobca ako akcionár musí v konaní preukázať aj splnenie druhej podmienky, a to, že porušenie zákona, spoločenskej zmluvy alebo stanov mohlo obmedziť jeho práva ako akcionára, pričom obe zákonné podmienky musia byť splnené kumulatívne. Okrem toho, medzi porušením zákona a napadnutým uznesením valného zhromaždenia musí byť vecná súvislosť.

5 Pokiaľ ide o tvrdený rozpor napadnutých uznesení so zákonom, spoločenskou zmluvou, resp. stanovami, t. j. prvú podmienku a zároveň aj prvý dôvod neplatnosti prijatých uznesení riadneho valného zhromaždenia, ktoré podľa tvrdenia žalobcu malo byť zvolané neoprávnenými osobami, nakoľko ho zvolali a zúčastňovali sa na ňom členovia predstavenstva, ktorí v tom čase už neboli členmi predstavenstva, súd prvej inštancie mal z vykonaného dokazovania preukázať (a v tejto časti prisvedčil žalovanému), že v čase zvolania valného zhromaždenia dňa 30.07.2010, dvaja členovia predstavenstva mali zachované funkčné obdobie, a to vzhľadom na skutočnosť, že ustanovenia stanov žalovaného v článku X ods. 5. upravovali, že funkčné obdobie členov predstavenstva je 4 roky a končí sa až voľbou nových členov predstavenstva. Obdobne článok XI ods. 7. v poslednej vete stanov upravoval, že funkčné obdobie členov dozornej rady je 4 roky a končí sa však až voľbou nových členov dozornej rady. Podľa názoru súdu prvej inštancie, stanovami určená doba trvania funkčného obdobia 4 roky je spodnou hranicou dĺžky funkčného obdobia členov predstavenstva, ako aj dozornej rady, pričom hornú hranicu na 5 rokov upravuje ust. § 194 ods. 2 a ust. § 200 ods. 2 Obch. zák.

6 Zo strany žalobcu nebolo preukázané, že článok X ods. 4. a ods. 5. stanov žalovaného je neplatný pre rozpor s ust. § 194 ods. 1 Obch. zák. Na základe uvedeného súd prvej inštancie dospel k záveru, že RVZ dňa 30.07.2010 bolo zvolané riadne členmi predstavenstva, a s ohľadom aj na vyššie uvedené prebehlo tiež riadne. Pokiaľ ide o členov dozornej rady žalovaného, prisvedčil, že k prevoleniu členov dozornej rady nedošlo, avšak žalovaný postupoval v zmysle článku XI ods.7. stanov, ktorý upravoval

funkčné obdobie členov dozornej rady na 4 roky s tým, že funkčné obdobie členov dozornej rady sa skončilo až voľbou nových členov dňa 30.07.2010, a nie dňa 12.08.2009. Tým, že funkčné obdobie členov dozornej rady sa skončilo dňa 30.07.2010, nedošlo k presiahnutiu 5 rokov, a teda nie je to v rozpore so zákonom. Podľa ust. § 200 ods. 2 Obch. zák. členovia dozornej rady sa volia na dobu určenú stanovami, ktorá nesmie byť dlhšia ako 5 rokov.

7 Podľa názoru súdu prvej inštancie, RVZ dňa 30.07.2010 bolo zvolané riadne, keď žalovaný ho zvolal Oznámením o konaní riadneho valného zhromaždenia, zverejneným v súlade s ust. § 184 ods. 3 Obch. zák. a článkom XX stanov žalovaného v periodickej tlači s celoštátnou pôsobnosťou, t. j. v denníku Pravda dňa 30.06.2010, teda v lehote 30 dní pred konaním valného zhromaždenia a v lehote do 6 mesiacov po uplynutí predchádzajúceho účtovného obdobia, zvolané RVZ bolo tiež uznášaniaschopné a predpísanou väčšinou hlasov prijalo uznesenia, ktorých určenia neplatnosti sa žalobca domáha podanou žalobou. Keďže žalobca ako akcionár nepreukázal, že prijatím uznesení č. 1 až č. 5 by došlo alebo mohlo dôjsť k obmedzeniu jeho práv ako akcionára, a tým nepreukázal splnenie druhej hmotnoprávnej podmienky v zmysle ust. § 131 ods. 2 Obch. zák., súd prvej inštancie žalobu v celom rozsahu zamietol. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „O. s. p.?) a zásady úspechu v konaní.

8 Na základe odvolania žalobcu Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „odvolací súd?) rozhodol rozsudkom č. k. 2Cob/365/2012- 422 z 21. apríla 2015, ktorým napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že vyslovil neplatnosť uznesení č. 1 až č. 5 riadneho valného zhromaždenia žalovaného konaného dňa 30.07.2010 a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi k rukám jeho právneho zástupcu trovy prvostupňového a odvolacieho konania v sume 873,86 eur v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

9 Odvolací súd v odôvodnení rozsudku konštatoval, že s poukazom na ust. § 213 ods. 3 O. s. p. doplnil dokazovanie v potrebnom rozsahu z dôvodu, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Na základe vykonaných dôkazov dospel k záveru, že žaloba bola zo strany žalobcu podaná dôvodne, pretože valné zhromaždenie konané dňa 30.07.2010 nebolo riadne zvolané a ani riadne neprebehlo, nakoľko ho zvolalo a zúčastnilo sa na ňom predstavenstvo žalovaného, ktorého všetci členovia ku dňu zvolania RVZ už neboli členmi predstavenstva žalovaného.

10 Podľa článku X ods. 5. stanov žalovaného platných v čase zvolania RVZ (ďalej len „stanovy“) členov predstavenstva volí a odvoláva valné zhromaždenie. Valné zhromaždenie zároveň určí predsedu a podpredsedu predstavenstva. Funkčné obdobie členov predstavenstva je 4 roky a končí sa až voľbou nových členov predstavenstva.

11 Podľa článku XI ods. 7. stanov žalovaného, členov dozornej rady volí a odvoláva valné zhromaždenie. Ak bude mať spoločnosť viac ako 50 zamestnancov v hlavnom pracovnom pomere, dve tretiny členov dozornej rady bude volená a odvolávaná valným zhromaždením a jedna tretina zamestnancami spoločnosti. Funkčné obdobie členov predstavenstva je 4 roky a končí sa až voľbou nových členov predstavenstva.

12 Podľa ust. § 194 ods. 1 Obch. zák., členov predstavenstva volí a odvoláva valné zhromaždenie z akcionárov alebo iných osôb na dobu určenú v stanovách, ktorá nesmie presiahnuť 5 rokov.

13 Podľa ust. § 200 ods. 2 Obch. zák., členovia dozornej rady sa volia na dobu určenú stanovami, ktorá však nesmie byť dlhšia ako 5 rokov.

14 Odvolací súd poukázal na to, že článok X ods. 5. stanov žalovaného stanovil funkčné obdobie členov predstavenstva na 4 roky s tým, že sa končí až voľbou nových členov predstavenstva. Takáto úprava je v rozpore s ustanovením § 194 ods. 1 Obch. zák., ktoré je kogentné a stanovuje, že funkčné obdobie členov predstavenstva je 5 rokov. Podľa názoru odvolacieho súdu, vyššie uvedené ustanovenie stanov žalovaného je v rozpore so zákonným ustanovením, pretože teoreticky umožňuje členom predstavenstva

ich funkciu vykonávať aj po dobu dlhšiu, ako stanovuje zákon. Druhá časť vety článku X ods. 5. stanov žalovaného, je podľa názoru odvolacieho súdu neplatná a funkčné obdobie členov predstavenstva a dozornej rady je potrebné určiť výlučne podľa prvej časti tretej vety článku X ods. 5. stanov žalovaného, ktorá je v súlade s ust. § 194 ods. 1 Obch. zák., a teda funkčné obdobie členov predstavenstva je v dĺžke 4 rokov.

15 S poukazom na vyššie uvedené potom P.. V. B. ako predsedovi predstavenstva uplynulo funkčné obdobie dňa 11.08.2009, D.. M. F. uplynulo funkčné obdobie dňa 11.08.2009 a P.. F. B. sa dňa 29.07.2010 vzdal svojej funkcie a RVZ sa nezúčastnil. Ak teda RVZ dňa 30.07.2010 nebolo zvolané riadne a na tomto RVZ boli prijaté uznesenia, táto skutočnosť je dôvodom pre ich vyhlásenie za neplatné. V tejto súvislosti odvolací súd poukázal aj na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „NS SR“) sp. zn. 2Obdo/17/2012, ktorý sa zaoberal obdobnou otázkou.

16 Vychádzajúc z vyššie uvedeného valné zhromaždenie bolo zvolané neoprávnenou osobou, teda nebolo zvolané riadne a pre jeho konanie neboli splnené podmienky. Z obsahu programu RVZ zo dňa 30.06.2010 je zrejmé, že sa týka práv akcionárov a preto odvolací súd dospel k záveru, že keďže bolo valné zhromaždenie zvolané neoprávnenou osobou, tak uznesenia prijaté na tomto valnom zhromaždení odporovali zákonu a žaloba bola podaná dôvodne. Z uvedeného dôvodu odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 220 O. s. p. zmenil a žalobe v celom rozsahu vyhovel.

17 Pokiaľ ide o splnenie druhej podmienky, potrebnej pre vyslovenie neplatnosti uznesení valného zhromaždenia, upravenej v ust. § 131 ods. 2 Obch. zák., odvolací súd poukázal na nález ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „Ústavný súd SR“) sp. zn. IV. ÚS 434/2010 zo 16.06.2011, podľa ktorého táto podmienka bola splnená, pretože postačí preukázať, že v rozpore so zákonom, prípadne stanovami spoločnosti bolo valným zhromaždením prijaté rozhodnutie, ktoré vo vzťahu k obsahu programu valného zhromaždenia sa dotýkalo akéhokoľvek práva patriaceho akcionárovi a bolo by nadbytočné a v rozpore s právnou normou, ako aj v rozpore s uplatneným nárokom na takomto skutkovom základe takto postihnutého akcionára skúmať, či jeho práva aj reálne porušené boli.

18 V závere odôvodnenia svojho rozsudku odvolací súd konštatoval, že aj napriek tej skutočnosti, že v čase rozhodovania odvolacieho súdu došlo k zmene stanov žalovaného a funkčné obdobie členov predstavenstva a dozornej rady bolo stanovené na obdobie 5 rokov, sú dané dôvody na prejednanie predmetného žalobného návrhu a rozhodnutie vo veci, pretože prijatím nových stanov nedošlo k zrušeniu, resp. zmene uznesení prijatých na valnom zhromaždení dňa 30.07.2010.

19 O trovách konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 224 ods. v spojení s § 142 ods. 1 O. s. p. Žalobcovi ako úspešnému účastníkovi v konaní priznal náhradu trov prvostupňového a odvolacieho konania v sume 873,86 eur.

20 Proti zmeňujúcemu rozsudku odvolacieho súdu vo veci samej podal dňa 26.06.2015 žalovaný (ďalej aj „dovolateľ“) dovolanie z dôvodu, že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (ust. § 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p.), rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (ust. § 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.) a žalovanému ako účastníkovi konania sa postupom odvolacieho súdu odňala možnosť konať pred súdom (ust. § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p.), čím zároveň došlo k porušeniu článku 1 a článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej aj Ústava SR“) a práva žalovaného na súdnu ochranu a spravodlivý proces.

21 Dovolateľ v dovolaní namietal, že žalobca nepreukázal kumulatívne splnenie hmotnoprávných podmienok podľa ust. § 131 ods. 2 Obch. zák., ktoré sú zákonom obligátorne vyžadované, a to 1/ nepreukázal rozpor prijatých uznesení valného zhromaždenia so zákonom alebo stanovami a 2/ nepreukázal, že týmito uzneseniami boli akýmkoľvek spôsobom obmedzené jeho práva ako akcionára. Pokiaľ druhá podmienka v zmysle ust. § 183 v spojení s ust. § 131 ods. 2 Obch. zák. nie je splnená, teda ak obmedzenie práv žalobcu- akcionára nie je preukázané, potom žalobca nie je ani aktívne vecne legitimovaný na podanie určovacej žaloby, v dôsledku čoho je naplnený zákonný dôvod na zamietnutie žaloby. V zmysle konštantnej judikatúry NS SR súd môže na návrh spoločníka určiť neplatnosť

uznesenia valného zhromaždenia, len ak ním namietané porušenie zákona, spoločenskej zmluvy alebo stanov mohlo obmedziť jeho právo spoločníka (viď rozsudok NS SR sp. zn. 4Obo/120/01). V konaní nebolo žiadnym spôsobom preukázané, akým spôsobom prijatím jednotlivých uznesení mohlo dôjsť k obmedzeniu práv žalobcu ako akcionára. Pokiaľ by odvolací súd jednotlivé uznesenia vecne skúmal, zistil by, že žiadnym spôsobom nemohlo dôjsť k obmedzeniu práva žalobcu ako akcionára, ktorý sa podanou žalobou domáha určenia neplatnosti uznesení č. 1 až č. 5. Odvolací súd sa však týmto nezaoberal a len zjednodušene a bez konkrétnych súvislostí použil právny názor uvedený v náleze Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 434/2010 zo 16.06.2011, ktorého závery však nie je možné aplikovať na prejednávajúcu vec. V právnej veci posudzovanej Ústavným súdom SR rozhodovalo valné zhromaždenie bez prítomnosti akéhokoľvek „skutočného“ akcionára spoločnosti a žalobu podával akcionár, ktorého podiel na základom imaní dosahoval 51 % a v takomto kontexte bol obsah uznesení prijatých na valnom zhromaždení atakujúci a ohrozujúci obmedzenie práv akcionára (51 %) bez ďalšieho, t. j. bez podrobnejšieho tvrdenia a dokazovania konkrétnych práv akcionára, ktoré mohli byť obmedzené uznesením valného zhromaždenia (viď. Patakyová, M. a kolektív: Obchodný zákonník. Komentár, 4 vydanie, Bratislava: C.H. Beck 2013 s.733-734). Aplikácia záverov nálezu Ústavného súdu SR je preto limitovaná na podobné skutkové okolnosti. V danom prípade žalovaný viackrát upozornil, že žalobca (ktorého podiel na základom imaní spoločnosti v čase konania valného zhromaždenia predstavoval 0,03 %) zneužíva svoje práva ako absolútne minoritný akcionár na úkor všetkých ostatných akcionárov spoločnosti v zlej viere a v snahe obohatiť sa. S touto argumentáciou vo vzťahu k ust. § 56a Obch. zák. sa odvolací súd žiadnym spôsobom nevysporiadal, pričom len mechanicky a zjednodušene použil odôvodnenie uvedené v náleze Ústavného súdu SR, bez hľadania spravodlivej a vyváženej ochrany práv a právom chránených záujmov všetkých akcionárov, spoločnosti ako takej a jej obchodných partnerov, kde na strane všetkých menovaných rozhodnutím odvolacieho súdu vzniká stav vážnej právnej neistoty a vážneho zásahu do vnútorných pomerov spoločnosti. Žalobcom tvrdené údajné porušenie zákona a stanov, ako aj obmedzenie jeho práv, sú účelovo vykonštruované, nie sú dôvodné a s napadnutými uzneseniami RVZ nie sú vo vecnej súvislosti. V predmetnej veci mal byť posudzovaný obsah prijatých rozhodnutí RVZ, t. j. či sú v súlade so zákonom a stanovami a ak nie sú, či porušením zákona alebo stanov mohlo dôjsť k obmedzeniu práv akcionára. Všetky prijaté uznesenia vyplynuli z prerokovaných bodov, ktorých prerokovanie ukladajú právne predpisy alebo stanovy spoločnosti. Dovolateľ poukázal aj na právny názor Krajského súdu Trnava v rozhodnutí sp. zn. 31Cob/49/2012, z ktorého vyplýva, že každý zásah do pomerov spoločnosti má mať svoj odôvodnený účel. V prípade rozhodnutí o neplatnosti uznesení je potrebné na tento účel prihliadať obzvlášť obozretne. Individuálny záujem alebo aj všeobecný záujem na tom, aby rozhodnutia prijímané najvyšším orgánom spoločnosti netrpeli podstatnými vadami, nesmie byť preferovaný pred inými, menej dôležitými hľadiskami, ako je stabilita vnútorných a vonkajších pomerov spoločnosti, právna istota tretích osôb vstupujúcich do právnych vzťahov s dotknutou spoločnosťou a ochrana pred zneužívaním oprávnenia žalovať spoločnosť podľa § 131 a § 183 Obch. zák.

22 Dovolateľ upriamil pozornosť na to, že hlavný a primárny dôvodom, prečo sa žalobca domáhal určenia neplatnosti uznesení, sa týka dĺžky funkčného obdobia členov predstavenstva a dozornej rady. Podľa názoru žalobcu, v čase zvolávania valného zhromaždenia, ako aj v čase jeho konania dňa 30.07.2010, žalovaný nemal riadne ustanovené predstavenstvo a dozornú radu, čo spôsobuje neplatnosť uznesení celého RVZ. K uvedenému dovolateľ uviedol, že jeho úmyslom pri prijímaní danej právnej úpravy stanov- pri funkčnom období členov predstavenstva a dozornej rady- bolo určenie spodnej minimálnej hranice funkčného obdobia členov predstavenstva, t. j. 4 roky a hornej maximálnej hranice funkčného obdobia členov predstavenstva, ktorá sa spravuje zákonnou kogentnou úpravou § 194 ods. 1 Obch. zák. Odvolací súd podľa jeho názoru vec nesprávne právne posúdil a neprimeraným spôsobom zasiahol do interných otázok fungovania spoločnosti. Žalovaný postupoval v súlade so zákonom, stanovami a v dobrej viere, keďže stanovy spoločnosti žalovaného v danom znení boli bez výhrad akceptované aj príslušným obchodným registrom, v ktorom je žalovaný registrovaný a bez toho, aby bol namietaný ich nesúlad so zákonom. Dôvodom takejto úpravy funkčného obdobia členov orgánov v stanovách žalovaného bolo to, že žalovaný mal veľký počet akcionárov (čo je v praxi spojené so zvýšenou náročnosťou pre konanie a rozhodovanie zhromaždení akcionárov). Ohľadne funkčného obdobia členov orgánov preto akcionári prijali v stanovách také ustanovenia, ktoré by ochránili

spoločnosť tak, aby po skončení funkčného obdobia táto nezostala bez štatutárneho orgánu alebo dozornej rady. Účinnosť skončenia funkcie sa preto do uplynutia 5 rokov viazala na voľbu nových členov.

23 Podľa názoru dovolateľa, RVZ bolo zvolané na základe rozhodnutia všetkých členov predstavenstva: P. V. B., predseda (vznik funkcie 11.08.2005), D. M. F., členka (vznik funkcie 11.08.2005) a P. F. B., člen (vznik funkcie 21.08.2007), pričom RVZ sa zúčastnili P. V. B. a D. M. F., ktorým funkčné obdobie ku dňu zvolania RVZ neskončilo ani podľa stanov a ani podľa zákona, keďže funkčné obdobie u týchto členov predstavenstva neprekročilo zákonom stanovených 5 rokov. Z uvedeného vyplýva, že zákon a ani stanovy pri zvolávaní RVZ neboli porušené, preto tento žalobcom namietaný rozpor so zákonom nemohol a nemôže mať za následok neplatnosť uznesení prijatých na RVZ dňa 30.07.2010, ako to tvrdí žalobca.

24 Dovolateľ ďalej namietal, článok X ods. 5. stanov nie je možné rozdeľovať na „platnú prvú časť vety? a „neplatnú druhú časť vety?, nakoľko druhú a prvú časť vety je potrebné vykladať vo vzájomnej súvislosti, berúc do úvahy účel, pre ktorý ho akcionári v takomto znení prijali. Účelovým a tendenčným výkladom žalobcu a spochybňovaním legitimacy predstavenstva cestou určenia neplatnosti uznesení RVZ sa žalobca snaží retroaktívne zmeniť platné znenie článku X ods. 5. stanov (ktoré boli riadne schválené a podľa ktorých sa predstavenstvo spravovalo) s cieľom dostať žalovaného do stavu právnej neistoty. Navyiac, je v rozpore s Obchodným zákonníkom, ak súd vôbec neskúmal úmysel žalovaného podľa ust. § 266 ods. 1 Obch. zák. ako predkladateľa pôvodných stanov. V rozpore s Obchodným zákonníkom a dobrými mravmi je tiež aj to, aby menšinový akcionár prostredníctvom žaloby o určenie neplatnosti uznesení valného zhromaždenia, chcel retroaktívne dosiahnuť zmenu stanov. Ak mal žalobca za to, že článok X ods. 5. stanov je neplatný, mohol využiť svoje zákonné práva a ako akcionár mohol podať žalobu o vyslovenie neplatnosti tohto článku stanov. Rovnako, ak odvolací súd mal za to, že príslušné ustanovenia stanov sú neplatné, mal uskutočniť výklad uvedených ustanovení. Dotknuté ustanovenia stanov totiž predpokladajú 4 ročné funkčné obdobie, avšak zároveň s neoddeliteľným dovetkom, že funkčné obdobie skončí až voľbou nových členov orgánov. Pri rozbere príslušných ustanovení v rozhodnutí NS SR sp. zn. 20bdo/17/2012, na ktoré sa opäť zjednodušene odvoláva odvolací súd, nejde o totožné formulácie ustanovení stanov, nakoľko v prípade rozhodnutia sp. zn. 20bdo/17/2012, boli príslušné vety zreteľne oddelené a oddeliteľné. Teda, ak by sa aj pripustila neplatnosť znenia ustanovenia o dĺžke funkčného obdobia členov predstavenstva a dozornej rady, mohlo by ísť len o neplatnosť v celosti, a nielen v časti vety. Potom by platila zákonná úprava podľa ust. § 194 ods. 1 Obch. zák., v zmysle ktorej by platilo 5 - ročné funkčné obdobie členov predstavenstva a dozornej rady, a teda opätovne by bolo možné konštatovať, že zákon nebol porušený a žiadne práva žalobcu ako akcionára neboli a ani nemohli byť ohrozené. Keďže funkčné obdobie členov predstavenstva v čase zvolania a konania RVZ dňa 30.07.2010 riadne trvalo, predstavenstvo bolo oprávnené zvolať RVZ. Totožný právny názor zaujali napr. aj Krajské sudy v Trnave a Žiline (v oboch prípadoch bol žalobcom GLOBAL PACIFIC WEAST, s.r.o.) a jedná sa o rozhodnutie sp. zn. 31Cob/49/2012 zo 14.11.2013 (KS Trnava) a rozhodnutie sp. zn. 13Cob/413/2010 (KS Žilina). S uvedenými rozhodnutiami sa odvolací súd žiadnym spôsobom nevysporiadal a nereagoval ani na argumentáciu uplatnenú žalovaným. Naopak, odvolací súd poukázal na judikatúru súdov, ktorá je v predmetnom konaní neaplikovateľná a nepoužiteľná, pretože sa vzťahuje k inému skutkovému stavu a okolnosti jednotlivých prípadov sú tiež úplne rozdielne.

25 V závere dovolania dovolateľ poukázal na to, že podľa jeho názoru konanie odvolacieho súdu, z ktorého vzišlo dovolaním napadnuté rozhodnutie, neprebehlo podľa zásad spravodlivého procesu, keďže odvolací súd sa zaoberal len dôkazmi predloženými žalobcom, avšak neprihliadol na dôkazy predložené žalovaným, hoci boli ním riadne uplatnené a predložené. Odvolací súd svojim postupom vo viacerých smeroch odňal žalovanému možnosť konať pred súdom, a to z nasledovných dôvodov.

26 Odvolací súd svojim postupom porušil právo žalovaného na spravodlivý proces, pretože tým, že svoje rozhodnutie „nečakane? založil na iných právnych záveroch, než súd prvej inštancie, v skutočnosti odňal žalovanému právo namietat správnosť jeho právneho názoru na inštančne nižšom súde. K novým právnym záverom odvolacieho súdu sa žalovaný nemal možnosť vyjadriť, prípadne predložiť nové dôkazy, ktoré z hľadiska doterajších právnych záverov súdu prvej inštancie sa nejavili

byť významné. Ak odvolací súd dospel k iným právnym záverom pri posúdení zisteného skutkového stavu súdom prvej inštancie, správne mal rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Požiadavke dôsledného rešpektovania ústavného princípu dvojínštančnosti občianskeho súdneho konania odvolací súd mohol učiniť zadosť iba kasačným rozhodnutím alebo využitím oprávnenia podľa ust. § 213 ods. 2 O. s. p. Tým, že odvolací súd tak nepostupoval, znemožnil žalovanému realizáciu jeho procesných práv, pretože mu odoprel možnosť prieskumu správnosti nových, avšak z hľadiska právneho posúdenia veci odvolacím súdom, rozhodujúcich skutkových zistení.

27 Odvolací súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia žiadnym právne relevantným spôsobom nevysporiadal s argumentáciou žalovaného týkajúcou sa zneužitia práva menšinového akcionára podľa ust. § 56a ods. 1 Obch. zák., ku ktorému jednoznačne dochádza aj v danom prípade, s rozhodnutiami príslušných súdov SR v obdobných veciach, ktoré dávajú za pravdu právnemu názoru žalovaného a nevysporiadal sa ani s neplatnosťou ustanovení stanov podľa ust. § 39 a § 41 Občianskeho zákonníka a aplikáciou ust. § 194 Obch. zák., pričom uvedené argumenty žalovaného je potrebné považovať za rozhodujúce a právne mimoriadne významné pre posúdenie a spravodlivé rozhodnutie predmetnej veci. Nedostatočné odôvodnenie rozsudku odvolacieho súdu tak nedáva odpovede na základné právne otázky nastolené v danom prípade, zodpovedaním ktorých by odvolací súd dospel k inému právnemu posúdeniu veci a predstavuje porušenie práva účastníka konania na spravodlivý proces a zároveň vadu konania spočívajúcu v odňatí možnosti účastníkovi konať pred súdom (viď. rozhodnutie NS SR sp. zn. 5Cdo/242/2010, nálezy Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 119/03, IV. ÚS 1151/03, I. ÚS 344/2010, III. ÚS 44/2011, rozhodnutia EŠLP Ruiz Torija c. Španielsko z 9.12.1994, Hiro Balani c. Španielsko z 9.12.1994, Georgiadis c. Grécko z 29.05.1997, Higgins c. Francúzsko z 19.02.1998). Dovolateľ tiež poukázal na to, že súčasťou princípu právnej istoty je aj požiadavka, aby sa na určitú právne relevantnú otázku pri opakovaní v rovnakých podmienkach dala rovnaká odpoveď, teda to, že obdobné situácie musia byť rovnakým spôsobom právne posudzované. Za diskriminačný možno považovať taký postup, ktorý rovnaké alebo analogické situácie rieši odchylným spôsobom, pričom ho nemožno objektívne a rozumne odôvodniť (viď. nálezy Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 87/93, PL. ÚS 16/95 a II. ÚS 80/99, PL. ÚS 21/00 a PL. ÚS 6/04, I. ÚS 236/06, IV. ÚS 14/07, III. ÚS 192/06).

28 S poukazom na vyššie uvedené dovolateľ navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok odvolacieho súdu zmenil tak, že potvrdí rozsudok Okresného súdu Bratislava II. č. k. 54Cb/229/2010-195 z 24. mája 2012 vo veci samej a rozsudok Okresného súdu Bratislava II. zmení vo výroku o trovách konania tak, že žalobca je povinný nahradiť žalovanému trovy prvostupňového konania v sume 567,83 eur a trovy odvolacieho konania v sume 367,88 eur na účet jeho právneho zástupcu do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Zároveň navrhol, aby bola žalobcovi uložená povinnosť nahradiť žalovanému trovy dovolacieho konania pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku v sume 199 eur a trov právneho zastúpenia v sume 175,01 eur na účet jeho právneho zástupcu do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Alternatívne dovolateľ navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

29 K odvolaniu žalovaného sa žalobca písomne nevyjadril.

30 Z obsahu spisu vyplýva, že dovolanie žalovaného proti rozsudku odvolacieho súdu bolo doručené Okresnému súdu Bratislava II. dňa 26.06.2015. Dňa 1.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. (ďalej aj „Civilný sporový poriadok“ alebo „CSP“), ktorý v ust. § 473 zrušil zákon č. 99/1963 Z. z. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov.

31 Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

32 Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí

skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentrácii konania, ak by boli v neprospech strany (odsek 2 vyššie citovaného ustanovenia).

33 Konanie začaté do 30. júna 2016 na vecne, miestne, kauzálne a funkčne príslušnom súde podľa predpisov účinných do 30. júna 2016 dokončí súd, na ktorom sa konanie začalo (odsek 4 vyššie citovaného ustanovenia).

34 S poukazom na vyššie citovaného zákonné ustanovenia Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „dovolací súd“) ako súd funkčne príslušný na dokončenie predmetného dovolacieho konania podľa ust. § 470 ods. 4 CSP, po zistení, že dovolanie podala strana (žalovaný), v neprospech ktorej bolo rozhodnutie odvolacieho súdu vydané (ust. § 424 CSP), zastúpená v zmysle ust. § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (ust. § 443 CSP) najskôr skúmal, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré je prípustné napadnúť týmto mimoriadnym opravným prostriedkom.

35 Vzhľadom na prechodné ustanovenie § 470 ods. 2 CSP, podľa ktorého právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona zostávajú zachované, dovolací súd prípustnosť dovolania žalovaného posudzoval v zmysle ustanovení Občianskeho súdneho poriadku v znení účinnom do 30. júna 2016, teda procesnej úpravy platnej a účinnej v čase, keď žalovaný podal dovolanie.

36 V preskúmvanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom, ktorým vo veci samej zmenil rozsudok Okresného súdu Bratislava II. ako súdu prvej inštancie. Keďže dovolanie žalovaného smeruje proti zmeňujúcemu rozsudku odvolacieho súdu, je procesne prípustné v zmysle ust. § 238 ods. 1 O. s. p., podľa ktorého dovolanie je tiež prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvej inštancie vo veci samej.

37 Ako dovolacie dôvody dovolateľ uviedol, že rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (ust. § 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.), konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (ust. § 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p.) a žalovanému ako účastníkovi konania sa postupom odvolacieho súdu odňala možnosť konať pred súdom (ust. § 241 ods. 2 písm. a/ v spojení s ust. § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p.).

38 Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, avšak nesprávne ho interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

39 Podľa ust. § 194 ods. 1 Obchodného zákonníka, členov predstavenstva volí a odvoláva valné zhromaždenie z akcionárov alebo iných osôb na dobu určenú v stanovách, ktorá nesmie presiahnuť päť rokov.

40 Podľa ust. § 200 ods. 2 Obchodného zákonníka, členovia dozornej rady sa volia na dobu určenú stanovami, ktorá však nesmie byť dlhšia ako päť rokov.

41 Podľa článku X ods. 5, tretej vety stanov žalovaného, funkčné obdobie členov predstavenstva je 4 roky a končí až voľbou nových členov predstavenstva.

42 Podľa článku XI ods. 7, tretej vety stanov žalovaného, funkčné obdobie členov dozornej rady je 4 roky, končí však až voľbou nových členov dozornej rady.

43 Z výroku dovolaním napadnutého rozsudku odvolacieho súdu vyplýva, že odvolací súd (na rozdiel od súdu prvej inštancie) určil neplatnosť uznesení č. 1 až č. 5 riadneho valného zhromaždenia žalovaného konaného dňa 30.07.2010. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že odvolací súd k svojmu záveru dospel z dôvodu, že RVZ dňa 30.07.2010 nebolo riadne zvolané, pretože bolo zvolané neoprávnenou osobou,

dôsledkom čoho potom uznesenia č.1 až č. 5, prijaté na tomto valnom zhromaždení, sú neplatné.

44 Podľa názoru odvolacieho súdu, tretia veta článku X odseku 5 stanov žalovaného, upravujúca funkčné obdobie členov predstavenstva, je v rozpore s kogentným ustanovením 194 ods. 1 Obchodného zákonníka, ktoré stanovuje, že funkčné obdobie členov predstavenstva je 5 rokov, keďže teoreticky umožňuje členom predstavenstva túto funkciu vykonávať aj po dobu dlhšiu ako stanovuje zákon. Z uvedeného dôvodu preto odvolací súd dospel k záveru, že funkčné obdobie členov predstavenstva je potrebné určiť výlučne podľa prvej časti tretej vety článku X odseku 5 stanov žalovaného, ktorá je v súlade s ust. § 194 ods. 1 Obchodného zákonníka- a teda funkčné obdobie členov predstavenstva je 4 roky a druhá časť tretej vety článku X odseku 5 stanov žalovaného, je neplatná. Vzhľadom na uvedené potom P. V. B. (predsedovi predstavenstva) uplynulo funkčné obdobie 11.08.2009, D. M. F. (členke predstavenstva) uplynulo funkčné obdobie dňa 11.08.2009, pričom že P. F. B. (členovi predstavenstva) sa dňa 29.07.2010 vzdal svojej funkcie a RVZ sa nezúčastnil. Pokiaľ teda RVZ dňa 30.07.2010 nebolo zvolané riadne, a na tomto RVZ boli prijaté uznesenia č. 1 až č. 5, táto skutočnosť je dôvodom pre ich vyhlásenie za neplatné.

45 S vyššie uvedeným právnym posúdením veci odvolacím súdom ohľadne funkčného obdobia členov predstavenstva sa dovolací súd nestotožnil. Z kogentného ustanovenia § 194 ods. 1 Obch. zák. vyplýva, že členovia predstavenstva akciovej spoločnosti (ako kolektívneho orgánu) sú volení valným zhromaždením na dobu určenú v stanovách (ktoré majú právnu povahu „zmluvy sui generis“, sú záväzné tak pre všetkých akcionárov, ako aj akciovú spoločnosť, ich zmena je možná len na základe rozhodnutia valného zhromaždenia, schváleného zákonom požadovanou kvalifikovanou väčšinou akcionárov, pričom všetky zmeny stanov sa zapisujú do obchodného registra), ktorá nesmie presiahnuť 5 rokov. Teda, konkrétnu právnu úpravu funkčného obdobia členov predstavenstva Obchodný zákonník ponecháva na stanovy akciovej spoločnosti s tým, že zákon upravuje len maximálnu hranicu funkčného obdobia členov predstavenstva, ktorá je 5 rokov. V posudzovanej veci upravuje funkčné obdobie členov predstavenstva celá tretia veta článku X odseku 5 stanov, pričom podľa názoru dovolacieho súdu tretiu vetu nie je možné účelovo rozdeliť na 2 časti, teda prvú časť vety nie je možné oddeliť od druhej časti vety, pretože obe časti tretej vety článku X odseku 5 stanov upravujú spoločne funkčné obdobie členov predstavenstva. Dovolací súd preto nesúhlasí s právnym názorom odvolacieho súdu, že v posudzovanom prípade je funkčné obdobie členov predstavenstva 4 roky, pretože ho treba určiť len podľa prvej časti tretej vety článku X odseku 5 stanov a druhá časť tretej vety „končí sa až voľbou nových členov predstavenstva“, je neplatná. Dovolací súd nesúhlasí ani so záverom, že predsedovi predstavenstva P. V. B. a členke predstavenstva D. M. F. uplynulo funkčné obdobie dňa 11.08.2009, v dôsledku čoho RVZ bolo zvolané neoprávnenou osobou, teda nebolo zvolané riadne a preto uznesenia prijaté na tomto valnom zhromaždení odporovali zákonu a sú neplatné. V rozhodnutí NS SR sp. zn. 20Obdo/17/2012 nejde o identický prípad s posudzovaným prípadom, pretože funkčné obdobie členov predstavenstva v stanovách spoločnosti nebolo upravené len v jednej vete príslušného článku stanov (ako je tomu v posudzovanom prípade), ale v 2 samostatných, oddelených vetách.

46 Dovolací súd je toho názoru, že formulácia celej tretej vety článku X odseku 5 stanov neodporuje kogentnému ustanoveniu § 194 ods. 1 Obch. zák. V konkrétnej posudzovanej veci preto funkčné obdobie členov predstavenstva (X. V. B.- vznik funkcie 11.08.2005 a zánik funkcie 30.07.2010 a D. M. F.- vznik funkcie 11.08.2005 a zánik funkcie 30.07.2010), určené v tretej vete článku X odseku 5. stanov žalovaného ku dňu zvolania RVZ dňa 30.06.2010 a jeho konania dňa 30.07.2010 trvalo a zároveň nepresiahlo zákonom požadované maximálne obdobie 5 rokov. Je možné súhlasiť s názorom dovolateľa, že tretia veta článku X odseku 5. stanov žalovaného určovala spodnú hranicu funkčného obdobia členov predstavenstva - 4 roky a hornú hranicu funkčného obdobia členov predstavenstva - voľbou nových členov predstavenstva, a bola v súlade so zákonnou úpravou ust. § 194 ods. 1 Obch. zák. a nepresiahla 5 rokov.

47 K nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 434/2010 zo 16.06.2011, z ktorého odvolací súd pri rozhodovaní predmetnej veci vychádzal, dovolací súd uvádza, že právny názor v ňom vyslovený nie je všeobecne záväzný pre súdy, nakoľko je právne záväzný len pre súdy nižšieho stupňa, ktoré rozhodovali

v konkrétnej právnej veci posudzovanej Ústavným súdom SR. Naviac, dovolací súd poukazuje na to, že skutkové a právne okolnosti v predmetnej veci sú iné, ako vo veci posudzovanej Ústavným súdom SR (podstatná odlišnosť je už v tom, že v predmetnej veci žalobu podal minoritný akcionár s podielom na základnom imaní spoločnosti 0,03 % a vo veci posudzovanej Ústavným súdom SR žalobu podal majoritný akcionár, pričom odlišnosť je aj v okolnostiach, za akých boli prijaté sporné uznesenia na valnom zhromaždení).

48 S poukazom na to, že odvolací súd vec nesprávne právne posúdil v zmysle ust. § 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p., keď dospel k záveru, že RVZ konané dňa 30.07.2010 nebolo riadne zvolané, pretože ho zvolala neoprávnená osoba (predstavenstvo pozostávajúce z členov, ktorých funkčné obdobie predtým uplynulo), Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací podľa ust. § 449 ods. 1 CSP zrušil dovolaním rozsudok Krajského súdu v Bratislave a podľa ust. § 450 CSP mu vec vrátil na ďalšie konanie, v ktorom sa odvolací súd bude zaoberať skúmaním (ne)splnenia podmienok v zmysle ust. § 131 ods. 1, 2 v spojení s ust. § 183 Obch. zák.

49 Vzhľadom na zrušenie dovolaním napadnutého rozsudku odvolacieho súdu z dôvodu podľa ust. § 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p., dovolací súd sa nezaoberal ďalším uplatneným dovolacím dôvodom v zmysle ust. § 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p., t. j. že konanie odvolacieho súdu je zaťažené tzv. inou vadou konania majúcou za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (túto vadu videl dovolateľ v tom, že odvolací súd nedostatočne zistil skutkový stav ohľadne kumulatívneho splnenia podmienok v zmysle ust. § 131 ods. 1, 2 Obch. zák. a aktívnej vecnej legitímácie v konaní) a rovnako sa nezaoberal ani dovolacím dôvodom v zmysle ust. § 241 ods. 2 písm. a/ v spojení s ust. § 237 písm. f/ O. s. p., t. j. že žalovanému sa postupom odvolacieho súdu odňala možnosť konať pred súdom (túto vadu videl dovolateľ v nedostatočnom odôvodnení rozsudku odvolacieho súdu).

50 Podľa ust. § 453 ods. 3 CSP o trovách pôvodného konania a trovách dovolacieho konania rozhodne odvolací súd v novom rozhodnutí vo veci.

51 Rozhodnutie prijal dovolací senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0 (ust. § 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.